

Fhv. filippinsk minister og senator Tatad: Er klimaforandrings-krisen et svindelnummer? Tag tingene i den rigtige rækkefølge

af Francisco S. Tatad[1]

✘ Washington, D.C. Blandt vor tids mange problemer er klimaforandrings-problematikken blevet fejlet op i såvel udviklede lande som i udviklingslande, så den er helt ude af proportion. Det er blevet så godt som umuligt at skelne mellem rigtig og tilbørlig omtanke for miljøet, en glimrende moralsk og social opgave, og så miljøaktivisme, der er en stor moralsk overdrivelse.

Pave Frans' encyklika om miljøet fra juni 2015, Laudato Si, Mi Signore (Lovet være Du, Herre), der er blevet rost af mange, der i øvrigt lovpriser alt, hvad Paven siger, burde have været med til at gøre denne skelnen meget mere klar. Men mange trofaste katolikker, der er pligtro mod kirkelæren, føler, at Laudato Si's hyldest af Moder Jord som en kilde til alt liv, er poesi, og ikke teologi eller videnskab, og repræsenterer et potentielt skråplan mod hedenskab.

Som en katolsk lægmand anfører jeg frygtløst denne indvending uden egentlig at tilslutte mig den; jeg ønsker simpelthen en afklaring. Jeg ser miljøet som en del af naturens orden, skabt til at understøtte menneskets eksistens og herlighed. Jeg afviser ideen om, at mennesket blot er en del af miljøet, og skal underlægge og ofre sig når som helst, det er nødvendigt. Dette kan ikke være et urimeligt standpunkt.

Men dette er præcist, hvor verden i dag har delt sig i to modsatrettede polariteter. Denne polarisering vil blive udstillet i Paris fra 30. november til 11. december, når FN indkalder til verdensklimateopmødet. Topmødet vil sammenbringe ledere inden for politik, religion, erhvervsliv, industri og fagforeninger, alle vegne fra, og vil blive den største konference, der nogensinde er afholdt i Frankrig. Det vil udgøre afslutningen på en hidtil uset, lang række konferencer om antropogeneriske klimaforandringer (klimaforandringer forårsaget eller influeret af mennesker) i den franske hovedstad i årets løb.

Topmødets hovedmålsætning vil være at indgå en juridisk bindende, international konvention, der promoveres af den franske og peruvienske regering, og som vil forpligte alle nationer til at indvilge i specifikke mål for at reducere den globale opvarmning til mindre end to grader Celsius. Alle former for medier og andre instrumenter til dannelse af den offentlige mening er blevet mobiliseret for at bakke op om denne bestræbelse, samt overdøve alle indvendinger og skepticisme.

Schiller Instituttet er uenig

Alligevel har Schiller Instituttet, en politisk og økonomisk tænketank med base her i Washington, D.C. og i Tyskland, udgivet en rapport, der betegner Paris-konferencen som satanisk og bedragerisk. Det har også udsendt en resolution, der opfordrer verdens borgere til at forkaste den erklærede målsætning for topmødet.

Rapporten fremstilles i den nuværende udgave af Executive Intelligence Review (EIR), og er forfattet af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident. Hun er en tyskfødt intellektuel, der er aktiv inden for mange humanitære sammenhænge. Jeg mødte hende første gang for nogle år siden på Rhodos i Grækenland, hvor vi begge talte ved the Dialogue of Civilizations. Jeg har siden da forsøgt at følge

hendes forfatterskab. Hun lægger ikke fingrene imellem, og det giver i høj grad mening, hvad hun siger.

Ikke videnskab, men befolkningsreduktion

Zepp-LaRouche hævder, at kravet om dekarbonisering af verdensøkonomien, hvilket sluttelig betyder et forbud mod kernekraft og fossile brændstoffer, og dermed en afhængighed udelukkende af vedvarende energikilder, ikke er baseret på etableret videnskab, men snarere på en ideologisk sammensværgelse for at etablere et miljødiktatur, der vil tvinge folk, særligt dem i udviklingslandene, til at gøre op med hidtidige resultater inden for videnskabelig og materiel fremgang, og derved nedbringe deres levestandard, deres forventede levetid og deres kognitive evner.

I henhold til rapporten er det ultimative mål en drastisk reduktion af verdens befolkning – fra de nuværende 7,3 milliarder til blot 1 milliard.

Koncentrationen af kuldioxid er lav

Rapporten fastholder, at den menneskeskabte del af kuldioxid (CO₂)-koncentrationen i atmosfæren er ubetydeligt lav, 0.018 %, og at forbindelsen mellem CO₂-udledning og klimaforandring er udokumenteret, hvormed hele begrundelsen er baseret på svindel.

Rapporten fortsætter: Hvis man ser på Jordens klima over millioner af år, er forandringerne gennem varme perioder, istider, mellemistider, små istider, genopvarmnings-perioder efter sådanne istider osv. et resultat af kosmisk stråling i kombination med cyklusser af solaktivitet, for hvilke antallet af solpletter udgør et mål for solens energiproduktion.

Hvordan befolkningen kan nedbringes til en milliard mennesker

Hvad der, i modsætning til menneskeskabte klimaforandringer, er meget veldokumenteret, er forbindelsen mellem den energigennemstrømningstæthed, der anvendes i produktionsprocesserne,

og antallet af mennesker, som denne produktion kan opretholde. Ved den påtænkte afskaffelse af kul og olie fra verdensøkonomien, kombineret med, at man samtidig dæmoniserer kerneenergi, og derved indskrænker samfundet til ene og alene at anvende vedvarende energikilder, reduceres også det potentielle befolkningstal, der kan opretholdes ved disse lavere energi-gennemstrømningstætheder, og det vil omtrentligt bevæge sig mod befolkningstallet i den førindustrielle epoke – maksimalt en milliard mennesker.

Royalt ophav til miseren

Den angivelige sammensværgelse om at reducere befolkningen tilskrives i rapporten et af de mest fremtrædende medlemmer af det britiske kongehus, ingen ringere end Prins Philip, Hertug af Edinburgh, der citeres for den berømte udtalelse om, at han efter sin død gerne vil genfødes som en dødelig virus, så han kan være med til at reducere verdens befolkning til en minimal størrelse.

Udnævnt til at være en aktiv samarbejdspartner i den påståede sammensværgelse er Dronningens klimaforandringsrådgiver, der også er rådgiver for den tyske kansler Angela Merkel, og desuden også rådgiver for Pave Frans – Hans Joachim Schellnhuber, grundlægger af og direktør for Potsdam Institut for Klimaforandring. Det blev i 2009 rapporteret, at Schellnhuber ved det fejlslagne klimatopmøde i København havde udtalt, at Jordens bæredygtighed kun var 1 milliard mennesker.

Efter Fukushima

Efter forlydende kom Schellnhuber i april 2011, en måned efter jordskælvs-tsunamien i Fukushima, Japan, frem med et program til den tyske regering (med titlen Social Contract for a Great Transformation), der projekterede med en komplet afskaffelse af kul fra økonomien, eliminering af kernefission, der frarådes; kernefusion, der hævdes at være opnåelig, men er for

kompliceret; og den fuldstændige afskaffelse af fossile brændstoffer såsom kul, olie og naturgas, ved år 2050.

Dette forklarer selvk klart Tysklands beslutning om, sammen med Italien og nogle andre lande, at droppe kerneenergi. Men ved det andet atomsikkerhedstopmøde i Seoul i marts 2012, der blandt andet blev overværet af præsident Barack Obama, den kinesiske præsident Hu Jintao og den russiske præsident Dmitry Medvedev, var den mest signifikante udtalelse, jeg hørte, at der endnu ikke er udviklet nogen erstatning for kerneenergi.

Resolution imod topmødet

Bortset fra den stærkt kritiske rapport, har Schiller Instituttet også udsendt en resolution, der opfordrer verdensborgere til at tale imod topmødet. Idet resolutionen er et angreb på et projekt, som FN og muligvis alle andre regeringer har bundet sig til at støtte fuldt ud, er det ikke forventeligt, at den bliver bragt på bane i mainstream pressen. Af denne grund tænkte jeg, at det ville være god service at reproducere den her, blot for at denne side også bliver hørt. Derfor følger teksten her (2. nov.2015):

Resolution til forsvar for milliarder af menneskers liv:

VI SIGER NEJ TIL COP21-PLAN I PARIS

OM NEDBRINGELSE AF CO₂-UDLEDNING

Livsbetingelserne for milliarder af mennesker afhænger af, at den dagsorden, der præsenteres på De forenede Nationers Klimaforandringskonference 2015, der skal afholdes i Paris i december, bliver afvist. COP21-initiativet i Paris om at vedtage en juridisk bindende aftale om nedbringelse af CO₂-udledninger må afvises af to grunde: den videnskabelige kendsgerning, at menneskelig aktivitet ikke vil forårsage

katastrofale klimaforandringer, og de meget virkelige, dødbringende konsekvenser af de programmer for nedbringelse af CO₂, man kræver vedtaget.

Der er intet juridisk grundlag for at have COP21-konferencen. Gør en ende på det nu!

På trods af den legende-lignende fortælling, der præsenteres af en ekstremt velfinansieret, topstyret propagandakampagne, så findes der en enorm mængde solide, videnskabelige beviser, der klart modsiger og/eller tilbageviser påstandene om kommende, katastrofale klimaforandringer, der er forårsaget af menneskelig udledning af drivhusgasser. For eksempel har målinger fra satellitter vist, at der i over 18 år ikke er forekommet nogen generel, global temperaturstigning på trods af den kendsgerning, at menneskelig udledning af drivhusgasser har været stigende i en accelererende rate. Dette understreger den kendsgerning, at klimaet ganske enkelt ikke responderer til CO₂-niveauer på den måde, som klima-alarmister påstår, det skulle gøre; med andre ord, så er Jordens klimasystem ikke ekstremt følsomt over for forandringer i atmosfærens CO₂-koncentrationer.

Fordi mange klimamodeller bruger disse falske antagelser om en stor klimafølsomhed over for CO₂, har disse klimamodellers forudsigelser vedvarende været forkerte, og for hvert år, der går, afviger de mere og mere fra virkeligheden. De gradvise forandringer i klimaet, som har fundet sted i løbet af de seneste årtier, samt de gradvise forandringer, der fortsat vil finde sted i fremtiden, er ikke, og vil ikke, give grund til alarm. De fleste af disse forandringer er naturlige, og en hvilken som helst indvirkning, som mennesket måtte have, ville være relativt minimal. En sund og voksende verdensøkonomi vil være i stand til at tilpasse sig disse forandringer.

Vi må også erkende, at CO₂ ikke er en forurener – det er en afgørende del af biosfæren. Fordi de nuværende CO₂-niveauer i atmosfæren er en del lavere end det, der er optimalt for

plantevækst, bidrager de menneskeskabte CO₂-koncentrationer allerede til stigning i landbrugsproduktionen og den naturlige plantevækst – og skaber en planet, der er måleligt grønnere.

Men kendsgerningen er, at Paris 2015-topmødet ikke kun handler om nationer, der potentielt set spilder deres tid og ressourcer på et fantomproblem, der kun eksisterer inde i computermodeller – den hæslige virkelighed er, at de programmer, der foreslås til nedbringelse af CO₂, ville øge fattigdommen, forringe livsbetingelserne og accelerere dødsraterne i hele verden. Verden kan ganske enkelt ikke opretholde en voksende befolkning med forbedrede levevilkår kun med anvendelse af sol- og vindenergi og andre former for såkaldt »grøn« energi.

Hvad vigtigere er, så promoveres denne plan intenst af moderne tilhængere af den ideologi om befolkningsreduktion, som Thomas Malthus udbredte. Organisationer som Verdensvildtfonden/Verdensnaturfonden (WWF) har gentagent erklæret, at den nuværende menneskelige befolkning overstiger Jordens »bæredygtighed« med milliarder af individer, og at den derfor må reduceres med et par milliarder mennesker! Den aktuelle politik for et program til nedbringelse af CO₂ har dybe rødder i denne Malthus-ideologis motivering. Men Malthus tog fejl i det attende århundrede, og hans tilhængere tager fejl i dag.

Energi-intensiv videnskabelig, teknologisk og økonomisk vækst er af afgørende betydning for menneskelig eksistens. Dette kan måles som overgange til stadigt højere niveauer af energigennemstrømnings-tæthed, pr. person og pr. areal. Et sådant fremskridt, en sådan vækst og udvikling er en universel rettighed, og udledning af CO₂ er på nuværende tidspunkt en vital del af denne proces for det overvældende flertal af verdens befolkning. Vedtagelse af en juridisk bindende plan for nedbringelse af CO₂ på COP21-konferencen i Paris vil dømme milliarder af mennesker til en ringere livskvalitet, med højere dødsrater, større fattigdom og ingen mulighed for at udøve deres iboende menneskerettighed, der går ud på at

deltage i skabelsen af en bedre fremtid for samfundet som helhed.

Dette er dybt umoralsk.

Af disse grunde må planen for nedbringelse af CO₂ på COP21-konferencen i Paris afvises.

fstatad@gmail.com

[1] Francisco Sarmiento Tatad (født 4. oktober 1939) er en filippinsk journalist og politiker, der er bedst kendt for at have været minister for offentlig information under præsident Ferdinand Marcos fra 1969-1980, og for at have været filippinsk senator fra 1992-2001.